

Nyt

på tværs

Tvær-
kulturelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent
arbejde i Danmark

Nr. 4 – december 2011 – 17. årgang

Stjernestunder i Kolding

Tværkulturelt Centers aktivitetspris blev tildelt Kolding Provstis Tværkulturelle Arbejde i Simon Peters Kirke for den årlige integrationskoncert *Toner på tværs*. **Side 2**

TEMA

Herfra min
verden går

Side 3 - 5

14 år i flygtningelejr
Congolesisk tidligere undervisningsinspektør starter livet forfra i Brønderslev. **Side 3**

Barn af to verdener
Sara er volontør i internationalt mødested i Århus og tidligere asylbarn. **Side 5**

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 39 sprog. **Side 6**

Miss World Danmark
Dansk-filippiner repræsenterede Danmark ved international skønhedskonkurrence. **Side 7**

Buschaufføren fra Burma
Burmesisk familie drømmer om at starte menighed i København. **Side 8**

Kærlighedens pris

Mordtrusler sendte kristen pakistansk familie på flugt. **Side 4**

Migrantpræstens jul
Interview med Massoud Foorouzandeh. **Side 2**

God's Ambassadors i Avedøre
Afrikansk menighed inspirerer københavnssogn. **Side 8**

Fortællingernes tid

Når troen har en pris

Redaktøren har ordet

Advent er fortællingernes tid. I de mørke decemberdage tænder vi lys og forbereder os på at høre den kristne kirkes unikke fortælling om, at Gud blev menneske og tog bolig iblandt os i barnet i Betlehem for 2000 år siden. December er det tidspunkt på året, hvor den store kristne fortælling naturligt finder vej ud i det offentlige rum. I julemåneden flyver engle lavt og frit omkring, ikke blot i kirkerummet men også på julepyntede gader og stræder og helt ind i butikker og stormagasiner. For i Danmark fejres de kristne højtider i fuld åbenhed og offentlighed.

Sådan er det ikke alle steder. Mange nydanskere kommer fra lande, hvor julens budskab ikke kan fortælles uden risiko for repressalier. Asylansøgere banker på vores dør, fordi de i hjemlandet blev truet på livet på grund af deres tro på ham, der lod sig føde julenat i en stald i et besat land i Mellemøsten. De kommer til os med håb og forventning om, at vi i Vesten praktiserer den religionsfrihed, de har hørt så meget om, og at vi derfor ikke sender dem tilbage.

I mange tilfælde bliver forventningerne indfriet. Det er glædeligt og vidner om, at der i det danske asylsystem er både vilje og lovhjælp til at beskytte mennesker, der forfølges på grund af deres religiøse overbevisning. Men desværre er det ikke altid tilfældet. I dette nummer af Nyt på tværs fortæller en kristen pakistansk familie, der for nylig fik afslag på asyl, om syv år i konstant frygt for overgreb i hjemlandet. At familiens frygt er velbegrundet bekræftes af internationale iagttagere og menneskerettighedsorganisationer. Når mennesker, der har oplevet konkret og individuel forfølgelse på grund af deres tro, afvises i Danmark med henblik på hjemsendelse, bør der stilles spørgsmål ved myndighedernes afgørelse. For en sådan praksis strider mod de fleste danskeres forventning om, at retten til at tro og praktisere en religion gælder alle mennesker uanset opholdsgrundlag.

At julens fortælling radikalt kan forandre menneskers liv og prioriteringer, bliver vi mindet om, når flygtninge i Danmark møder det kristne budskab for første gang. Inden for de sidste 12-15 måneder er et tocifret antal asylansøgere med muslimsk kulturbaggrund blevet døbt i danske kirker. Mange kommer fra lande, der ikke tillader konvertering fra islam, og hvor mord på konvertitter sjældent opklares. At de uden sikkerhed for fremtiden vælger at følge manden fra Nazaret bør vække til eftertanke i et gammelt kristent land, hvor julens budskab synes så selvfølgeligt og ufarligt.

Det er ofte i uvejsomt terræn, at den kristne tro viser sig mest slidstærk. Derfor har vi brug for at lytte til flygtninges livs- og trosfortællinger og spørge ind til hinandens veje til barnet i Betlehem. Også i dag må mennesker flygte gennem natten til sikkerhed i et andet land som barnet i Betlehem. For virkeligheden er, at julens budskab er så stærkt og livgivende, at kristne ud over verden er villige til at betale en høj pris for deres tro.

Julen minder os samtidig om, at uanset hudfarve, sprog og kirke traditioner er alle kristne bundet sammen af en fælles fortælling, der begynder ved krybben i Betlehem og fører os til manden fra Nazaret, der gav sit liv for os – den Gud, der i dag møder os i den fremmede, der banker på vores dør. – Glædelig advent. *Birthe Munck-Fairwood*

Migrantpræstens jul

Massoud Fourouzandeh fortæller om sit møde med den kristne jul

Massoud Fourouzandeh (41) er opvokset i en muslimsk familie i Irans hovedstad Teheran. Som 15-årig flygtede han fra militærtjeneste over de tyrkiske bjerge til Danmark, hvor hans søster boede. Her tog han en handelsskoleuddannelse og startede sit eget importfirma. Senere konverterede han til kristendommen og grundlagde i 1997 migrantmenigheden Church of Love, der samler iranere, afghanere og danskere til gudstjenester på farsi i Odense, København og Århus. Over 500 tidligere muslimer er i årenes løb blevet døbt i Church of Love. I 2010 blev han cand.theol. fra Århus Universitet, og i september 2011 blev han som den første tidligere muslim ordineret som præst i folkekirken og ansat som migrantpræst – halvdelen af tiden på Fyn med tilknytning til Sct. Hans Kirke i Odense og den anden halvdel på landsplan med støtte fra Ole Kirks Fond. Han er gift med Elmira, der er etnisk aserbajdsjaner, og har to døtre på 11 og 12 år.

– Hvilken højtid betød mest for dig som barn?

Jeg husker bedst vores iranske nytår i marts. Det er en af verdens ældste fester og ikke en religiøs højtid. Vi var fire søskende, og vi vidste, at vi ville få gaver i form af penge fra vores forældre – ofte helt splinternye pengesedler fra banken. Jeg var så heldig, at min far var ret velhavende, så det var en rigtig god tid. Til nytår havde alle fri i 13 dage. For os børn var det meget spændende. Man gik fra hus til hus og besøgte familie og venner, spiste kager og chokolade og fik flere pengegaver. Det var kun børn, unge og måske nygifte, der fik gaver. Den 13. dag tog alle på udflugt ud i naturen og spiste kebab. Den dag måtte man ikke blive hjemme. Det ville bringe ulykke.

Jeg husker nytårsfesten som en glædens tid. I Iran var der også mange religiøse højtider, som man skulle overholde, men de var ikke glade som nytårsfesten.

– Hvad husker du fra din første jul i Danmark?

Det var i 1985. Jeg var lige kommet til Danmark i november og var på besøg hos min søster, der boede i Korsør. Til en fødselsdagsfest var der en ældre dansker, der fik øje på os og inviterede os til at holde jul i hendes hjem. Fra Iran vidste vi kun, at julen var Jesu fødselsdag. Det hele var meget interessant men også meget ukendt. Jeg husker, hvordan jeg sad og kiggede på al den mad, der blev sat frem til os. Vi fik også gaver, men jeg vidste ikke hvorfor. Vi kunne ikke ret meget dansk og forstod slet ikke de sange, der blev sunget. Jeg husker, at jeg var ved at danse den forkerte vej rundt om juletræet! Men den danske dame var virkelig sød. Jeg

glemmer aldrig den aften.

Senere fik jeg mange danske venner i Odense, hvor jeg boede. Blandt andet var der to ældre kristne damer, der ofte inviterede mig hjem. Jeg var 16 år, og de tog sig virkelig godt af mig og kaldte mig deres barnebarn. Også gennem andre venner fik jeg efterhånden større kendskab til de kulturelle traditioner i Danmark. Faktisk fejrede vi jul næsten hvert år. Det hørte ligesom med til vores nye identitet i Danmark. Den teologiske forståelse af julen kom først meget senere.

– Hvad betyder julen for dig i dag?

Da jeg blev kristen, fik julen en helt anden betydning. I dag er julen ikke kun en kulturel fest men også en påmindelse om Jesus og hvad han betyder for os. Juleaften bliver Bibelens budskab meget tydeligt.

– Hvordan fejrer I jul i din familie?

Juleaften er hele familien samlet og har god tid. Vi spiser dansk julemad med flæskesteg, rødkål, kartofler og brun

“ Juleaften bliver Bibelens budskab meget tydeligt. ”
Massoud Fourouzandeh
Præst og tidligere muslim

Foto: BMF

sovs og til dessert ris-a-la-mande med ekstra fløde – det er toppen! Børnene får gaver, men vi danser ikke om juletræet, med mindre børnene beder om det. Det er en aften, hvor vi husker de mange gaver i vores liv. Vi tænker på hinanden og siger tak for, at vi har det godt sammen. Det er jo Jesu budskab, at vi skal elske vores næste som os selv, og den bedste måde er at være der for hinanden. Vi husker også, hvad Gud har gjort for os – det jeg kalder Guds mission.

– Har I særlige juletraditioner i Church of Love?

Hvert år holder vi en fælles julegudstjeneste i Odense kort før jul. Så kommer folk i busser fra menighederne i København og Århus. I år har vi bedt biskoppen prædike. Der er et særligt program for børnene, og de unge har øvet et julespil. Vi har også en julemand, der kommer på besøg. Børnene skal vide, at julen er gavernes tid, og at den største gave er frelsen i Jesus. Vi synger julesange på både dansk, engelsk og farsi. Danskerne hjælper os med de danske salmer. Vi prøver at integrere lidt af den danske kirketradition, selv om vores målgruppe har en helt anden baggrund. Der findes i øvrigt ikke særlig mange julesange på farsi. Men efterhånden som flere og flere iranere bliver kristne, kommer der nye sange.

– Kan kristne fejre jul i Iran?

I Iran er under én procent af befolkningen kristen. De fleste er etniske assyrere og armeniere. De har lov at fejre jul på deres eget sprog i deres kirker. Men farsitalende kristne som jeg selv, der er konverteret fra islam, kan ikke stå offentligt frem og selvsagt ikke fejre jul, som vi gør her. Derfor skal vi være taknemmelige for den frihed, vi har, og bruge den til at hjælpe kristne i lande, hvor de ikke frit kan fejre de kristne højtider.

BMF

AKTIVITETSPRIS

Stjernestunder i Kolding

med to brasilianske dansere, Jucileide da Silva Conceicao og Michael de Couto de Lima, repræsenterede hun det jyske koncertprojektet på Tværkulturelt Centers efterårskonference i København, hvor prisen blev overrakt.

Pristildelingen blev begrundet med, at der er tale om et inspirerende eksempel på, at det med små midler og positive forventninger om, at nydanskere har noget at bidrage med, er muligt at lave et lokalt forankret arrangement, der skaber glæde og fællesskab på tværs af kulturer. Konceptet bygger på aktiv inddragelse af lokale nydanske sangere (kor og solister), musikere og kunstnere, der optræder med instrumentalmusik, sange fra hjemlandet, dans, digte og oplæsning på forskellige sprog. Programmet sammensættes af danskere og nydanskere i fællesskab. Koncerten afsluttes med en international buffet. Om

muligt kombineres koncerten med en kunstudstilling, hvor lokale danske og nydanske kunstnere udstiller egne værker.

Toner på tværs blev i år afholdt for tredje gang i Kolding med herboende nydanske solister, kor, dansere og oplæsere fra 12 lande og en international buffet med retter fra over 20 lande.

Ildsjælen bag det hele er Kolding Provstis tværkulturelle sognemedhjælper Elizabeth Padillo Olesen. Om konceptet siger den filippinskfødte teolog og tidligere folkeskolelærer:

– Sange, musik, dans og digte er noget, der bygger bro mellem mennesker og kulturer. Når vi laver programmet, spørger vi efter, hvad folk er gode til. Kan de synge? Spiller de et instrument? Kan de danse? Har de skrevet et digt?

– Måltidsfællesskabet er en vigtig del, når vi fejrer vores fælles liv. Derfor opfordrer vi folk til at medbringe en ret fra deres hjemland. I år medbragte 32 familier mad og kager til en kæmpe buffet. Det var utrolig flot.

Det er femte gang, at Tværkulturelt Center uddeler aktivitetsprisen, der har til formål at skabe opmærksomhed om nogle af de mange gode historier fra det folkekirkelige integrationsarbejde og inspirere til flere lokale tiltag, hvor danskere og nydanskere kan fejre livet sammen.

BMF

JULEKORT

Flygtningebørn tegner
Nydanske kunstnerkort

3 kort: 10 kr.

Flere kort: se www.tvaerkulturelt-center.dk

14 år i flygtningelejr

Congolesisk tidligere undervisningsinspektør starter livet forfra i Brønderslev

Kakuma betyder *intet sted* på swahili. Alligevel huser flygtningelejren i Kakuma i det nordvestlige Kenya hen ved 90.000 mennesker på flugt fra krige og konflikter i nabolandene – de fleste fra Sudan, Somalia og Etiopien. Men selv om der er masser af liv i de tilsyneladende endeløse rækker af telte, lerklinede huse, gader og småbutikker, lever beboerne i et skygge-land mellem fortid og fremtid.

– En flygtningelejr er et sted uden håb og uden fremtid. Når mennesker kommer her, er de desperate og har mistet alt håb. Jeg så mange give op, fortæller Kamomo Ruhinduka.

Den 49-årige congoleser og far til seks sidder i sofaen i familiens lejlighed i Brønderslev iført jeans og stribet skjorte og fortæller om en verden og virkelighed, der ligger surrealistisk langt fra en danskers forestillings-evne. Men hvor han selv har tilbragt de sidste 14 år.

Den store lyse stue er fuld af drenge. De er i alderen 6 til 19 år. I alt syv drenge og en enkelt pige, datteren Sharon på 9 år, laver lektier, ser fjernsyn, spille computere og småsnakker. Alle rejser sig høfligt og kommer hen og hilser, da vi kommer ind i stuen.

Til Danmark

For et år siden fik Kamomo og hans kone Extase (43) beskudt om, at de var udvalgt til genbosættelse i Danmark. Familien var i mellemtiden vokset til ti personer – parrets egne seks børn samt to store drenge på 17 og 19 år.

– Jeg fandt drengene i lejren. De havde mistet deres forældre. De var vores familie. Den ene var min nevø, fortæller Kamomo, der har svært ved at finde ord for familiens lettelse, da de fik at vide, at de skulle til Danmark.

– Som årene gik, var vi blevet ældre. Der var stadig krig i vores land og ingen udsigt til, at vi kunne vende tilbage. Det handlede om vores børns fremtid. Vi fik at vide, at Danmark var et demokratisk land, hvor man respekterede menneskerettighederne, at der var fred, og at landets økonomi var stabil. Her kunne vores børn få en uddannelse. En uge før afrejsen fik vi en kort introduktion til vores nye land og lærte at tælle til hundrede og sige *godmorgen* og *hvad hedder du*.

– Vores første indtryk af Danmark var, at her var koldt. Meget koldt! Vi kom i februar fra 39 graders varme og havde aldrig set sne. Børnene syntes, det var sjovt at lege i sneen. Men hvor vi frøs!

I dag går alle børnene i skole. Kamomo og Extase er godt i gang med sprogskole og praktik – Kamomo på et kommunekontor og Extase i en børnehave.

– Vi vil gerne integreres så hurtigt som muligt. Jeg siger mange tak til den danske regering, fordi Danmark har taget imod mig og min familie. Nu skal vi lære dansk, så vi kan bidrage her. Dansk er mit femte sprog, så det skal nok gå. Men det ville være en stor hjælp, hvis vi kendte en dansk familie i nærheden, så vi havde nogen at tale dansk med, siger Kamomo.

Hjælp andre

Han havde aldrig forestillet sig, at han en dag selv ville blive flygtning. Siden han som den første og eneste i sin familie afsluttede en universitetsuddannelse i hjemlandet, havde fremtiden tegnet lovende.

I hjemlandet DR Congo arbejdede Kamomo Ruhinduka som administrator i en international hjælpeorganisation. Da flygtningestrømmen efter folkemordet i Rwanda i 1994 var på sit højeste, var han med til at koordinere maduddeling til 200.000 flygtninge i 11 lejre. Men så startede krigen i Congo, og som mange andre hjælpearbejdere måtte han i hast flygte med sin familie til nabolandet Tanzania. Flygtningekoordinatoren var selv blevet flygtning. Familien endte i Kakumalejren i Kenya nær grænsen til Sudan. Her boede de i 14 år, indtil de i februar 2011 kom til Brønderslev som FN-kvoteflygtninge.

stadig arbejde og hjælpe andre. Jeg havde en god uddannelse, som andre havde betalt for. I lejren var der mange børn. Nogle af disse børn kunne blive fremtidens ledere. Børnene fortjente den bedst mulige undervisning. Så jeg tilbød min hjælp.

I løbet af de næste år blev Kamomo forfremmet fra klasselærer til viceinspektør og siden skoleinspektør, først i de små klasser og senere i de ældste klasser. Selv underviste han i fred og konfliktløsning samt praktisk landbrug. I 2006 blev han udnævnt til undervisningsinspektør i Lutheran World Foundation, der stod for undervisningen i lejren. Som flygtning fik han ikke en egentlig løn.

– Jeg tjente omkring en syttendedel af, hvad en kenyaner ville have fået. Men jeg vidste, at jeg gjorde en forskel.

– For min egen familie var livet i lejren fortsat en daglig kamp for at overleve. De madrationer, vi fik udleveret, var ikke tilstrækkelige. Vi var ti personer. Hver 14. dag fik vi to liter olie, 36 kilo majs-korn, 26 kilo hvedemel, ti kopper bælgfrugter, lidt salt og lidt andet. Vi var næsten altid sultne.

Kristen konference

I flygtningelejren havde de congolesiske flygtninge deres egen kirke, hvor Kamomo ofte prædikede om søndagen.

– Jeg er kristen og har altid gået i kirke. Kirken betyder meget for os. Når smerten er stor, vender man sig mod Gud. I lejren var der aktiviteter i kirken fire dage om ugen. Siden vi kom til Brønderslev, har vi gået i dansk kirke hver søndag. I begyndelsen forstod vi ingenting. Nu forstår vi lidt mere.

Sammen med tre andre flygtninge fra Brønderslev deltog Kamomo i Tværkulturelt Centers efterårskonference i København. Rejse og ophold blev betalt af Brønderslev Kirke.

– Det var meget fantastisk. At være med på en stor kristen konference var helt nyt for mig og meget interessant. Det var godt for mig at møde andre, der havde oplevet noget af det samme som os, og høre dem fortælle om, hvordan de lever med glæde, sorg og tab. Jeg lærte mange ting. Det var også spændende at høre om udlændingelovgivning og frivilligt arbejde og foredrag om religion og terror. Tænk at kirken i Brønderslev ville sende mig helt til København, så jeg kunne lære, hvordan kirkerne hjælper flygtninge i Danmark. Jeg er meget glad og taknemmelig.

BMF

– Det var Guds gave, at jeg bestod mine eksaminer. Mine onkler og fætre betalte skolepenge for mig, for vi havde meget lidt. Min far døde, da jeg var lille, så jeg voksede op hos min bedstemor sammen med en masse andre børn, som hun også tog sig af.

– Jeg har altid haft et stort ønske om at hjælpe andre. Derfor fik jeg arbejde i en international hjælpeorganisation, hvor vi koordinerede nødhjælp til de mange flygtninge fra Rwanda og Burundi fra 1994-1996. Men så kom krigen til Congo. Da oprørerne begyndte at komme ind over grænsen, troede folk, at vi støttede oprørerne, fordi nødhjælpen kom ind den samme vej. Det blev meget farligt for mig.

Undervisningsinspektør

Kamomo fortæller om årene i flygtningelejren, hvor han startede livet forfra som skolelærer og efter ni år blev udnævnt til undervisningsinspektør med ansvar for over 20 skoler.

– Da vi ankom til lejren, havde vi to børn. Som alle andre fik jeg udleveret stolper og måtter, så jeg kunne bygge et hus til os. Senere byggede jeg et større lerklinede hus.

– For at overleve var jeg nødt til at integrere mig. Men først skulle jeg lære engelsk, der var undervisningssproget i lejren. Til skriftlig eksamen i engelsk skulle jeg skrive om den sværeste dag i mit liv. Jeg skrev om, hvordan jeg forlod mit land over hals og hoved og efterlod alt. Hvordan fremtiden og alle mine drømme forsvandt. Jeg følte mig totalt hjælpeløs. Alt var mørkt. For at komme videre måtte jeg først acceptere min situation. Jeg var vant til at være den, der hjalp flygtninge. Nu var jeg selv flygtning. Men jeg kunne

“ Livet i flygtningelejren var en daglig kamp for at overleve.

Kamomo Ruhinduka

”

“ Nu skal vi lære dansk, så vi kan bidrage her. Vi vil gerne integreres så hurtigt som muligt.

Kamomo Ruhinduka

”

Foto: BMF

Støt Tværkulturelt Center

Grundet færre offentlige tilskud beder vi om en ekstra gave. Gaver til Tværkulturelt Center er med til at give nydanskere en stemme og bære Centrets arbejde.

Merci • Tak • Obrigado • Shukran • Thank you
Gaver er fradragsberettigede.

Giro 770 - 7231 • Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231

Det var kærlighed ved første blik. Derfor valgte en ung kristen forretningsmand fra en velhavende familie i Islamabad for syv år siden at gifte sig med en muslimsk pige, der arbejdede som receptionist i familiens ejendomsfirma. Parret havde kendt hinanden i tre måneder, da de i hemmelighed blev borgerligt gift. At ægteskabet ikke var uproblematisk i et land, hvor 97 procent af befolkningen er muslimer, vidste de godt. Men de var unge og forelskede og parate til at tage konsekvenserne af deres kærlighed. I dag bor familien på et asylcenter på Sjælland. Efter gentagne mordtrusler og overfald tør de ikke vende tilbage til Pakistan. I november blev hun døbt i en dansk kirke.

**Afslag på
asyl efter
mordtrusler**

Kærlighedens pris

Foto: BMF

Det var den dag, Asma Naeem havde ventet på i syv år. Da den 27-årige asylansøger fra Pakistan en søndag i november stod ved døbefonten i en københavnsk folkekirke, var det en mangeårig drøm, der gik i opfyldelse. Selv siger hun, at hun blev kristen snart efter brylluppet med Naeem Rafiq i 2004. I Islamabad gik parret i kirke hver søndag og henvendte sig til flere præster, men ingen turde døbe en tidligere muslim. I begyndelsen kom Asma og Naeem i en større bykirke, men menigheden var bange for repressalier, hvis det blev kendt, at der blandt kirkegængerne var en konverteret muslim. En mindre kirke i et slumkvarter tog imod dem, men heller ikke her turde præsten døbe Asma. Det var for risikabelt i et land, hvor chikane og angreb mod kristne er hyppige og mord på kristne konvertitter sjældent opklares.

Opvokset som muslim

Asma voksede op i et religiøst hjem i Islamabad, hvor hendes far og ældre bror dagligt kom i moskéen. Kvinderne bad derhjemme. En lærer kom i hjemmet for at undervise familiens børn i islam.

– Fra jeg var helt lille vidste jeg, at islam var min religion. Men der var meget, jeg ikke forstod. Jeg fik ingen svar. Som pige havde jeg ikke ret til en mening om noget. Kvinder blev ikke hørt. Vi lærte, at kristne var urene, og at vi ikke måtte lege med de kristne børn i skolen. Der var hele tiden regler, vi skulle overholde.

– Da jeg mødte Naeem og hørte om kristendommen, opdagede jeg, at Jesus siger helt andre ting end Koranen. Man behøver ikke at være bange hele tiden. Kristendommen handler om fred. Hvis nogen slår dig på den ene kind, skal du vende den anden til. Mænd og kvinder er lige værdige. Det var helt nyt for mig. Jeg troede på Jesus. Det blev meget vigtigt for mig at blive døbt, for jeg vidste, at jeg var kristen i mit hjerte. Men først i Danmark var der en præst, der ville døbe mig, fortæller Asma, der bad om dåb i den første kirke, familien fik kontakt med efter ankomsten til Danmark.

Selv om Naeems forældre var bekymrede for

parrets fremtid, bød de svigerdatteren velkommen i familien.

– Mine svigerforældre var meget søde og kærlige mod mig og accepterede mig som deres datter. I dag ringer de fortsat til mig fra Pakistan og siger, at jeg ikke skal være bekymret. Jesus vil hjælpe mig, siger Asma med et smil.

Trusler

Naeem og Asma er stadig forelskede og har på intet tidspunkt fortrudt, at de valgte at følge kærligheden. Men prisen har foreløbig været syv års daglig frygt for repressalier fra Asmas familie, der reagerede voldsomt på datterens ægteskab. Hertil kom frygten for lokale islamister, der når som helst kunne få nys om parrets fortid og Asmas konvertering.

– Min familie havde allerede lovet mig bort til min fætter, men der var endnu ikke aftalt en bryllupsdato. Da

Naeem og jeg giftede os, ringede jeg samme dag og fortalte dem det. Min mor sagde, at hvis Naeem konverterede til islam, ville de tilgive os. Men Naeem vil aldrig konvertere. Det sagde han meget klart helt fra starten. At han var åben og ærlig var noget af det, jeg godt kunne lide ved ham. Jeg vidste, at jeg kunne stole på ham.

– Den første måned ringede min familie næsten hver dag og truede os. De ville slå os ihjel og skulle nok finde os. Så lukkede jeg min telefon. Vi flyttede ind hos min svigerfamilie, der dengang boede på et lukket militært område med port-

vagt. Her følte vi os trygge. Men da min svigerfar gik på pension, kunne vi ikke blive boende. Sammen med mine svigerforældre flyttede vi tilbage til Islamabad, hvor min mand og hans bror havde deres firma. Her blev vores ældste datter født. Vi var meget glade, men en dag da vi var ude at købe ind på et marked, så vi min bror. Vi talte ikke med ham, men han fulgte efter os. Min bror er meget religiøs og medlem af en islamisk gruppe. Jeg har altid været bange for ham. Nogle dage senere stod han uden for vores hus sammen med min mor, stedfar og to farbrødre. De råbte og truede og sagde, at de ville slå os ihjel. Vi tilkaldte politiet, der sendte dem væk. Men vi var meget bange. Få dage senere flyttede vi til en anden bydel, hvor der boede mange kristne. Senere flyttede vi til en ny adresse tæt på politiets hovedkontor. Her var der altid politi på gaden og kontrol med uvedkommende.

Overfaldet på gaden

En tid gik det godt. Parret hørte ikke mere fra Asmas familie og håbede, at det værste var overstået. Men i begyndelsen af 2011 kom det første anonyme trusselsbrev. Og så det

næste. Derefter blev familien flere gange overfaldet på åben gade af ukendte mænd. Mændene sagde, at parret ville komme til at betale prisen for deres ægteskab.

– Jeg var sikker på, at det var min familie, der havde fundet os. Jeg turde ikke forlade vores hus. Vi havde nu to små børn. Hver dag var jeg taknemmelig, når Naeem var vel hjemme fra arbejde. Så var det en god dag. Dagen i morgen kendte vi ikke. Vi gik kun ud om søndagen, når vi skulle i kirke. Det var meget vigtigt for os. I kirken bad vi Jesus om at hjælpe os og vores børn. Inde i kirkerummet havde jeg fred i mig selv. Men den sidste tid turde vi ikke længere gå i kirke. Først da vi sad i flyet i lufthavnen og hjulene slap asfalten, turde jeg tro på, at vi var i sikkerhed, fortæller Asma, der ikke lægger skjul på smerten over at være afskåret fra sin familie.

– De hader så meget. Jeg beder om, at Gud må vise dem den rette vej. De ved ikke, hvad de gør.

Visum til Grækenland

Allerede få måneder efter brylluppet begyndte parret at undersøge muligheder for en fremtid i et andet land. De nåede at sende 15-16 ansøgninger om turistvisum til en række lande, inden det i maj i år lykkedes at få et Schengen-visum til Grækenland.

– Herfra kunne vi rejse videre. Vi turde ikke blive i Grækenland, hvor min kone har familie. En ven fortalte os, at i Danmark respekterer man menneskerettighederne. Derfor tog vi hertil, forklarer Naeem.

Efter at parret var rejst, blev Naeems forældre opsøgt og truet af Asmas familie. Overfaldet blev offentligt kendt, da faren meldte det til politiet og samtidig gik til en lokalavis i håb om, at familien dermed kunne opnå beskyttelse fra myndighederne. Men ifølge Naeem har politiet ikke foretaget sig videre i sagen.

Afslag på asyl

I dag bor familien på et sjællandsk asylcenter, hvor de har to værelser med bad og delekøkken. Naeem er i praktik i en restaurant, og Asma passer døtrene Diya (5), der går i centerbørnehave, og Shaloukh (1).

I begyndelsen af november fik familien afslag på asyl. Deres sag behandles nu i Flygtningenævnet, der er en domstolslignende appelinstans.

– Vi kan ikke forstå, hvorfor vi fik afslag. Vi har jo fortalt det hele og afleveret alle papirer til myndighederne. Da vi først kom, var vi meget lettet. I Danmark var der ingen, der fulgte efter os på gaden. Vi sov godt om natten. Vi følte os trygge og omgivet af venlige mennesker. Nu føler vi os meget alene, siger Asma, der tænker meget børnenes fremtid.

– Vi vil gøre alt for, at vores døtre kan få en tryk barndom, hvor de kan gå i skole og børnehave uden at være bange. Hvis vi rejser tilbage til Pakistan, finder min familie os en dag. Og så er det slut. **BMF**

Velbegrunder frygt for forfølgelse

”Denne beretning viser med al ønskelig tydelighed, at kristne i Pakistan bliver udsat for forfølgelse. Det gælder kristne i almindelighed og konverterede kristne i særdeleshed, ligesom det gælder for andre religiøse minoriteter. Menneskerettighedserklæringen fra 1948, der blev vedtaget i forsøget på at undgå en gentagelse af religionsforfølgelse, siger udtrykkeligt i artikel 18, at der skal være religionsfrihed og frihed til at skifte religion. Netop denne artikel bliver ikke overholdt i Pakistan, hvor der ifølge landets blasfemi-lov er dødsstraf for at konvertere. I de senere år er der talrige eksempler på, at islamister tager sagen i deres egen hånd med overfald og drab på mennesker, der er konverteret.”

Peter Lodberg, universitetslektor, dr. theol., Aarhus Universitet

Barn af to verdener

Volontør på Internationalt Kristent Center i Århus er tidligere asylbarn

Sara Basem Yousif er 19 år og student fra Århus Katedralskole. Som kristen assyrer tilhører hun et af Mellemøstens ældste kirkesamfund. Hun er født i Rusland under forældrenes flugt fra Irak kort efter Golfkrigen i 1991. Da hun var knap to år gammel, søgte forældrene asyl i Danmark. Det næste år boede familien på skiftende asylcentre. I 1994 fik de asyl og flyttede til Randers og senere Århus, hvor Sara voksede op sammen med to yngre søstre. I august blev Sara ansat som volontør i Internationalt Kristent Center (IKC) i Århus – Indre Missions tværkulturelle arbejde ud fra missionshuset Stjernen. Her underviser hun udlændinge i dansk, deltager i sprogcafé og laver aktiviteter for børn. – Sara fortæller om at være ung, kristen og barn af to verdener:

“Når folk spørger, hvordan jeg oplever mig selv, plejer jeg at sige, at jeg er halvt/halvt – både assyrer og dansker.

Jeg er opdraget meget assyrisk, selv om mine danske venner også har haft indflydelse på mig. Vores hjem var anderledes i næsten alt. For mine forældre var det vigtigt, at jeg lærte assyrisk pli. Hos os er manden overhovedet i hjemmet. Min far var forsørgeren. Min mor tog sig af børnene. I dag ser jeg det som en positiv ting i vores familie. Hvis vi ikke rigtig vidste, hvad vi skulle, blev de endelige beslutninger taget af min far. Det var helt naturligt og trygt.

Jeg er stolt af den assyriske kirke. Selvfølgelig kan jeg godt se svagheder, men der er så mange styrker. Assyrierne har virkelig kæmpet for deres kirke og holdt fast ved kirkens værdier uden at miste deres integritet. I Danmark har vi haft vores egen præst siden 1996. Han er rigtig god til at samle menigheden, selv om han ikke får løn og også arbejder som folkeskolelærer. Præsten er et forbillede for os.

Som barn oplevede jeg ofte de stramme regler i kirken og derhjemme som noget negativt. I dag kan jeg godt forstå mange af de beslutninger, mine forældre tog. Som kristent mindretal har assyrierne altid skullet kæmpe for at bevare deres kultur og sprog. Derfor bliver de formelle ting vigtige. I dag tror jeg, at hvis man tager det bedste fra den assyriske kultur og den danske kultur, får man noget rigtig godt.

Jeg har ikke fået særlig meget at vide om mine forældres flugt. Jeg ved, at de kommer fra Mosul i Nordirak, men vores familie er spredt i mange lande. Min faster og hendes familie er de eneste, der er i Danmark. Da mine forældre flygtede, var min mor 19 år, nygift og gravid med mig. Der var krig. Min far var soldat. Den assyriske kirke var forfulgt. Min far vil helst ikke tale om det. Min mor har fortalt lidt om tiden i Rusland, hvor alt var usikkert. Jeg ved, at mine forældre har oplevet meget grumt. At tale om det vil gøre mere ondt end

godt. Det er bedst bare at acceptere det.

Jeg husker ikke meget fra det år, vi var asylansøgere. Jeg var jo ikke ret gammel. Men jeg har set billeder fra min tre-års fødselsdag på et center i Hobro. De holdt en overdådig fest for mig med masser af kager og baller. Det er en af de få ting, jeg tydeligt husker.

Når jeg i dag møder asylansøgere i mit arbejde, får jeg et glimt af, hvordan det var for vores familie dengang. Det er som et kig ind i min egen fortid. Jeg har let ved at forstå, hvordan de har det.

Min drøm er at læse teologi på Menighedsfakultetet. Men inden da vil jeg gerne ud at rejse. Måske som volontør i Afrika eller Israel. Men jeg skal først spare op. Min familie kan ikke støtte mig økonomisk. Men min far er glad for, at jeg har idéer og tager initiativ.

tæt på en dansk familie. De præsenterede os for Indre Mission, og det var på grund af deres anbefaling, at jeg kom på efterskole. Der fik jeg en masse danske venner.

I gymnasiet begyndte jeg at komme i Christianskirken i Århus. Det er en stor kirke med mange forskellige fællesskaber, så jeg inviterede mine forældre med. Gennem kirken har de fået en stor dansk omgangskreds. De er også med i en bibelgruppe sammen med to danske familier. Det fungerer bare godt. De har været i sommerhus sammen og tager ud og fælder juletræ. Mange fordomme bliver nedbrudt, når man kommer tæt på hinanden. Det er let at tro, at danskerne bare lever i luksus og ikke har nogen problemer. Når man lærer hinanden at kende, ser man, at danskerne også har deres at kæmpe med. Man opdager, at man kan støtte hinanden både socialt og åndeligt. Jeg vil gerne

“Da mine forældre flygtede fra Irak, var min mor 19 år, nygift og gravid med mig. Der var krig.

Min far var soldat.

Sara Basem Yousif

”

Sådan har det ikke altid været. Da jeg var på efterskole, fik jeg en depression. De næste tre år fik jeg medicin. I løbet af den tid skete der en masse i vores familie. Vi kom tættere på hinanden. Måske er det derfor, at jeg i dag får lov til mere. Min far er blevet bedre til at give slip og lade mig bestemme selv. Da jeg overvejede et friår efter gymnasiet, bakkede mine forældre mig op, selv om det ikke er almindeligt med en pause hos os. For assyrier er uddannelse meget vigtigt. Min far er oprindelig uddannet dyrlæge og har været tolk for DR. Senere uddannede han sig til civilingeniør og arbejder nu som medico-ingeniør samtidig med, at han tager en BA i kommunikationsledelse. Han er meget aktiv og er altid under uddannelse.

Det var ikke let for mine forældre at lade mig flytte hjemmefra. Men da jeg fik tilbudt et værelse på et kristent kollegium, støttede de mig. Det giver mig større mulighed for at bage en kage og invitere mine venner. Mine forældre stoler på mig. De kan se, at jeg tager nogle fornuftige beslutninger. Det er også mig, der vælger, hvem jeg en dag vil gifte med. Men jeg vil selvfølgelig snakke med mine forældre. Om han er dansker eller assyrer betyder ikke noget. Men han skal kunne lide at være sammen med min familie. Selv om jeg ikke bor hjemme, ser jeg dem meget ofte. Min familie betyder rigtig meget for mig.

Jeg er heldig, at min familie på mange måder er meget integreret. Da vi boede i Randers, fik vi kontakt med en kristen dansk familie, der stadig er mine forældres nære venner. Det betyder meget at være

hjælpe flere assyrier og danskere til at lære hinanden at kende gennem middage på tværs, bibelgrupper og besøg i hinandens hjem. Jeg har jo set, hvor godt det har været for mine forældre.

Jeg har altid været glad for børn. For nogle år siden blev jeg leder i teenklubben i Christianskirken, hvor jeg hørte om Internationalt Kristent Center (IKC) og jobbet som volontør. Noget af det bedste er børnearbejdet i den assyriske menighed. Det er en del af mit arbejde i IKC, hvor de støtter menigheder som vores. Jeg vil gerne give de assyriske børn det samme, som jeg giver danske børn, og som ansat i IKC får jeg masser af materialer og tilbud om kurser. I den assyriske menighed er det et krav, at jeg fortæller bibelhistorier på assyrisk, men vi må gerne synge danske sange. Hos os er det normalt sådan, at det er præsten, der skal undervise. Kvinder laver mad – de underviser ikke. Men i dag er der større forståelse for, at kvinder også kan undervise, og i menigheden er de vildt glade for det, jeg gør! Jeg må gerne gøre meget mere.

For nogle assyrier er den kristne tro mest kultur og tradition. Sådan har jeg det ikke. Troen er kommet til at betyde mere for mig. Jeg forsøger at leve min tro ud i hverdagen og prioritere Gud, familie og venner. Efter min depression er jeg bare taknemmelig for mange flere ting. Jeg er rigtig glad for de mange timer, jeg bruger på mit arbejde som volontør. Når jeg ser glæden i menneskers ansigter på IKC, er det som om Gud siger til mig: Sara, du gør det godt nok.

Fortalt til BMF

”

Nyt om navne

Ronald Rentner og hans kone Vonnice er nyt præstepar i International Church of Copenhagen, der holder gudstjenester i Sct. Andreas Kirke. Ronald Rentner har tidligere været præst i Californien, Nevada, Illinois og Guatemala.

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
- ønsker at blive bedre til dansk?
- vil lære mere om det danske samfund?
- vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 måneder?

Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole

Forstander Henrik Nyman Eriksen

Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.

Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk

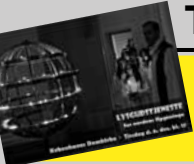
Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, indvandrere og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Larsen, tlf. 3116 4347 (B) Etiopisk-ortodoks menighed, Apostelkirken, Markus Mina Pedersen, tlf. 5190 0315 Mission for Nations Int. Ministry, Tewodros Cherenet, tlf. 2971 6944, taceted@yahoo.com Etiopisk-Ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4299 1693 Etiopisk-Eritreansk menighed, Citykirken, Helen Kibreab, tlf. 6193 1133, helkib@gmail.com (P) Fountain of Life Ministries, pastor Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)
Amharisk/tigrinya Arabisk/assyrisk Arabisk	Århus Århus Brønderslev København Tåstrup Aalborg København Odense Århus Århus/andre byer	Arabisks menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900, www.greater.love.dk Den Koptisk-Ortodokse Kirke, Julia Thordal, tlf. 3250 5582 Verdens Lys, Margrethekirken, Elias Haddad, tlf. 2878 2202, www.aal-arabicchurch.dk Sct. Andreas Kirke, Araxi Petersen, tlf. 4062 5654, eller Alex Ikilikian, tlf. 2851 6375 Odense Domkirke, Edward Hakhverdyan, tlf. 6610 1582 Vor Frue Kirke, Sarkis Melkonen (Uppsala), tlf. +0046 70 667 4882 Mar Mari's Assyriske Menighed, Helligåndskirken, pastor Albert Panimeen, tlf. 8696 9189 Østens Gamle Kirke, Gellerup Kirke, Steven Ishac Ashouti, tlf. 2841 3700 Nordjylland, Kbh. Myanmar Christian Fellowship, Salai og Ah Du, tlf. 2618 3667 Narager/Thisted, Odense, Ribe, Ringe, Ronne, Sæby, Chin Chr. Fel., Khin Maung, tlf. 2947 3990 Chin Christian Bethel Fellowship, ChinChin Ren Tial Rhual Ngo, tlf. 7524 1507/2147 2089 International Baptist Kirke, Korsvejsskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 5859 6133 / 6070 1240 Nordvangsgård, Søster Neophita Marter, tlf. 4581 0096 (K) Folkekirken Tværkulturelle Samarbejde, Jesper Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 (F) eller 2423 7446. <i>Gudstj. i Domkirken 1. og 3. lørdag i hver måned kl. 18 med fællesspisning</i> God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Kofi Adjii, tlf. 3188 5909 / 2670 5216 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tlf. 7512 1027 (K) Vor Frue Kirke, pater Carroll Parker, tlf. 4494 7678 (K) Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, <i>søn. kl.10 (oversæt.)</i> Int. City Baptist Church, Broholm Kirke, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 (B) Triumphant Family International, pastor Jeffrey Amare, tlf. 5327 9882 Kolding Int. Church (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl. 13</i> Adventkirken, Lars Bo Sørensen, tlf. 4656 5102 (A) Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 2299 8867 Apostelkirken, indvandrerpæst Niels Nymann Eriksen, tlf. 2348 0481 (F) <i>(oversættelse)</i> Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Christ Apostolic Church, Bavnehøj Kirke, pastor Samuel Babatunde Akinremi, til. 3125 7561 Christian Center, Pinsekirken, pastor Javan Junior, tlf. 4010 9051 (P) Christian Love Fellowship, Hendriksholm Kirke, pastor Kats Kato Yusuf, tlf. 2847 5646 Church on the Rock, Timotheuskirken, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Come all ye Church, Bethesda, Lyere Igbogbo, tlf. 4220 4600 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Copenhagen Miracle Center (ugandesisk), Bavnehøj Kirke, Sony Sawanyan, tlf. 2069 8869 Filippinsk menighed, Kbh. Kristne Kulturcenter, Raymond Osias, tlf. 3531 0328 (P) Gospel Church International, Ansgars Kirke, Stan McCuien, tlf. 3322 6267 Helligåndskirken, natkirkepæst Mikkel Vale, tlf. 3051 9943 (F) <i>Int. evensong fredage kl. 19</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 7133 2096 International Church of Copenhagen, pastor Rentner, tlf. 3962 4785, <i>Sundays at 11.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058 International Harvest Christian Centre, pastor James Commey, tlf. 3262 9664 Jesus Centre Copenhagen. Adeboye Olushola, tlf. 2834 4497 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke, Precy Soltes Oforo, tlf. 2860 0940, jildenmark@yahoo.com Jerusalemskirken, Joshua Kyeremeh, tlf. 3332 9656 / 2647 2608 (M) Kingos Kirke, Arne Kappelgaard, tlf. 3583 5126, <i>Int. gudstj. 26. dec., 15. jan. og 26. feb. kl. 14.30</i> Kristuskirken, First International Baptist Church, pastor Niels Erik Nielsen, tlf. 3963 7222 (B) Narrow Gate Church (tanzaniansk), Bethesda, Israels Plads, Felix Mgonja, tlf. 2685 5969 Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 / 8232 5527 (F) Sakramentskirken, pater Carroll Parker, tlf. 3125 5996 (K) Sankt Annæ Kirke, pater Joe Toms Jopsey, tlf. 3286 0729 (K) St. Alban's Anglican Church, Jonathan Lloyd, tlf. 3962 7736 – <i>Gudstj. kl. 10.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Mov., Apostelkirken, Frederic Nwolia, tlf. 3116 7781 Truth and Grace Ministry, Bethesda, Cyril David Amadi, tlf. 4231 2844 Victory House (nigeriansk), Ola Jones, tlf. 2098 5401 Yeshua Center International (YCIN), Patricia Latham, patricialatham@live.dk
Engelsk	Avedøre Esbjerg Herlev Horsens Hvidovre Ishøj Kolding København	
(eng./farsi)		
	Kbh./Århus Kbh./Odense	
	Lyngby	
	Randers Vejle	
	Aalborg/Hjørring/Pandrup	
	Åbyhøj Århus	
Estisk Farsi/persisk	København København Kbh/Odense/Ålborg Århus København	
Finsk Fransk	Kbh./Odense København	
Fransk/Swahili Færøsk	Nykøbing M Skive Hirtshals København	
Ghanesisk/Twi Græsk Grønlandsk Indonesisk Italiensk Kaldæisk Kinesisk	Herlev København København København Horsens, København, København Esbjerg, Holstebro, Horsens København	
Kinyarwanda	Amager Herlev	
Kinyarwanda/eng. Koreansk Kroatisk Makedonsk Malayalam Norsk	Lyngby København Kolding København Hellerup København	

Polsk	Esbjerg (Haderslev, Sønderborg)Skt. Nikolaj Kirke, Jan Zalewski, tlf. 2129 1161 (K) Helsingør (Herning, Horsens) Sankt Vincent Kirke, pater Wienczysslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K) København (Brønshøj, Taastrup): Sankt Annæ Kirke, pastor Leszek Kapusta, tlf. 3286 0724 (K) Nykøbing F. Odense Aalborg/Århus København	Pater Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 (K) Skt. Albani Kirke, Jan Marukowski, tlf. 6088 9372 (K) Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K) Kristuskirken, Gabriela Nistor, tlf. 6126 0155 (B) Rumænsk-ortodoks menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654 Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tlf. 5265 1703 Skt. Andreas Kirke, rumænsk-ortodoks menighed, Daniel Dascalu 5360 8218 Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Jakob, tlf. 2796 7869 Rumænsk-ortodoks menighed, Vor Frue Kirke, Juliane Samsing, tlf. 8616 7119 Københavns Kulturcenter, Adress Maksims, tlf. 2734 8794 (P) Russisk-ortodoks menighed, Jevgenia Norhøj, tlf. 2624 1067 Hellige Savor Ortodokse Menighed, Samuels Kirke, Emilijan Mrdja, tlf. 2182 1842 Skt. Alexander Nevskijs Ortodokse Kirke, Serguei Plekhov, tlf. 3313 6046 Sømandskirken, russisk-ortodoks menighed, Sergij Bondaeov, www.orthodoxy.dk Baptistkirken, Benjamin Nadj, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (B) Blågårds Kirke, Zoran Ivanovic tlf. 2245 9459 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304 Sct. Hans Kirke, Vera Stanic tlf. 2646 0074 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304 Alderslyst Kirke, Zijan Kulic tlf. 8681 5468 / F. Alexander Sanardzic, tlf. 2151 1304 Iglesia Latina de Copenhague, Marcelo Mora (spansk), tlf. 3011 1233 Solange Oliveira (portugisisk) fofasolange@hotmail.com Kristuskirken, Digna Fernandez, tlf. 3331 0941 (B) Pinsekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P) Mario Gonchoroski (portugisisk), tlf. 2559 2932 / Gert Røstrøm, tlf. 7620 0252 Vor Frue Kirke, Bernardo Petrini, tlf. 8730 7044 (K) Svenska Gustafskyrkan, tlf. 3315 5458 (L) International menighed, Logstor Frikirke, Masoudi Herman, tlf. 7215 7354 International menighed, IM missionshus, Pastor Pierre Birunga, tlf. 7216 7214 Int. Chr. Fellowship (congolesisk), IM missionshus, M. Sigala, tlf. 9741 3717 / 5123 5862
Rumænsk	Odense, Roskilde Ordrup Sønderborg Århus København Hobro København København	
Russisk Rus./Kirkeslav./Da.	Brønderslev København Odense Silkeborg København	
Kirkeslavonsk		
Serbisk	Brønderslev København Odense Silkeborg København	
Spansk/Portugisisk		
Svensk Swahili/Dansk	Kbh./Fredericia Århus København Logstor Skanderborg Holstebro Fredericia, Frederikshavn, Grindsted, Herning, Holstebro, Horsens, Kolding, Lemvig, Næstved, Randers, Svendborg, Vejle, Aabenraa, Aalborg, Århus: Pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 / 2088 5284 (K) Fredericia Grindsted Herning Herlev, Holbæk Holstebro Horsens Lemvig Odense/Svendborg Sønderborg København København	
Swahili/Eng. Tamilsk		
Thai Tysk	Sønderjylland København/Vejle Søborg Fyn Lyngby Jylland Odense Slagelse	
Ukrainsk Urdu/hindi/ punjabi Vietnamesisk		
(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken		
Bibelkredse m.m. Engelsk	Holstebro Silkeborg Viborg København København Brønshøj	Anne Marie Dørken Laursen, tlf. 9741 4037 Shane McGregor, tlf. 5164 6414 International menighed, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186 Mødestedet, Thyra Smidt, tlf. 3321 2703 Eliaskirken, Magni Højgaard, tlf. 3288 6818 Masaaki Minamishima, tlf. 7592 0675
Farsi/dansk Færøsk Japansk		
Middage på tværs		
Ebeltoft Esbjerg Haderslev Herning Hillørd Hjørring Holstebro	Det Internationale Hjørne, Anette Lemonius tlf. 8634 4924 Pinsekirken, Atula Masa, tlf. 4167 5662 / 7512 0100 (kirken) Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945 Luthersk Mission, Børge Pedersen, tlf. 9712 3994 Luthersk Mission, Birgitte Nielsen, tlf. 4087 3182 Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090 Luthersk Mission, Inge Margrethe Jacobsen, tlf. 9746 1929 Nørrelandskirken, Marianne Skjølstrup tlf. 9742 2686, <i>tværkulturel aften én lørdag i md.</i> <i>Onsdag d. 21 dec.: Julefest, Internationalt Kristent Center, København K</i> <i>Fredag d. 6. jan. kl. 17.30: Internationalt helligtrekongers buffet og gudstj., Københavns Domkirke</i> <i>Fredag d. 3. feb. kl. 17.30: International aften, Tågensbo Kirke</i> <i>Fredag d. 2. marts kl. 17.30: Finsk aften, Birkholm Sognehus, Herlev</i> Luthersk Mission og Højnæskirken, Yvonne Solgaard, tlf. 2337 3077 Silkeborg Kirke, Karen Andersen, tlf. 8681 1521 Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 9735 1790 Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 7483 1114 Luthersk Mission, Villy Juul Mikkelsen, tlf. 9717 2403 Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975 Christianskirken og Østens Assyriske Kirke, Jens Jul Jacobsen, tlf. 8614 1212 Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671	
København		
Redovre Silkeborg Skjern Tofteund Videbæk Aalborg Århus		
Andre internationale mødesteder / Kirkeligt integrationsarbejde	Frederiksborg Skjern Odense/Fyns Stift Odense Holstebro Gellerup Kbh. Århus Cph., Århus, Aalb., Odense KFS, tlf. 3543 8282 Kbh. Kbh. Kbh. Kbh. Brande Esbjerg Kbh. Albertslund Herning Ølstykke København Amager Kolding	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186 Sct. Hans Kirke, Massoud Fouroozandeh, tlf. 6612 4388/4053 2523 (F) Jesper og Marianne Hougaard Larsen, tlf. 6312 0873 / 2423 7446 Sognemedhjælper Marianne Skjølstrup, tlf. 9742 2686 Sognemedhjælper Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800 Dansk- og engelskundervisning m.m., Anders Graversen, tlf. 3332 5939 Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988 Frelsens Hær, Thorsgade 48A, Helle Fik, tlf. 3585 0087 Inger Marie Warnecke, tlf. 3581 2880 Kirkernes Integrations Tjeneste, Hans Henrik Lund, tlf. 3284 6016 Ellen Andersen, tlf. 9718 7132 Kvauglund Kirke, Elsebeth Fischer-Nielsen, tel. 3054 1066 Bethlehemskirken, Jane Christiansen, tlf. 3535 0028 Opstandelseskirken, Rozina Ifiti, tlf. 5035 4348 Anna Thise Pedersen, tlf. 9712 4137 Fælleskirken, tlf. 7026 5350 (M) Thyra Smidt, tlf. 3321 2703 Ellen Gylling, tlf. 8232 5527, og Jens Lind Bønding, tlf. 2360 2557 (F) Tværkulturel sognemedhj. Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 4353 5349

TIL KALENDEREN

Lysegudstjeneste for verdens flygtninge
Københavns Domkirke
Tirsdag d. 6. december kl. 17

International Christmas Carol Service
Fredens Kirke, Østerbro, torsdag d. 15. dec. kl. 17

International Helligtrekongersgudstjeneste
Københavns Domkirke, fredag d. 6. januar kl. 19

Forårskonference og repræsentantskabsmøde Migration og identitet
Case stories: *Kinesiske migrantmenigheder*
Hovedtalere: *Jan Opsal og Kim Lau*
København d. 16.-17. marts

Tværkulturelt Center, tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk

Bibelen på alverdens sprog

كتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

 Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner
www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer i marts, april og maj modtages senest 1. februar.
Næste *Nyt på tværs* udkommer d. 1. marts.

FESTKALENDER

25. nov.-6. jan.	Julefasten (<i>juliansk kalender</i>)	Ortod. kristne
27. nov.	1. søndag i advent (<i>kirkeåret begynder</i>)	Prot. kristne
5. dec.	Martyrernes dag (<i>Ashura</i>)	Shiamuslimer
8. dec.	Jomfru Marias undfangelse	Kat. og anglik.
21.- 28. dec.	Fest for templets indvielse (<i>Chanukkah</i>)	Jøder
24./25. dec.	Juleaften/Juledag	Kristne
31. dec./1. jan.	Nytårsaften/Nytårsdag	Danmark
6. jan.	Helligtrekonger	Kristne
6. jan.	Epifani	Ortod. kristne
7. jan.	Juledag (<i>juliansk kalender</i>)	Nogle ortod. kirker
8. jan.	Herrens åbenbaring	Kat. og anglik.
23. jan.	Kinesisk/vietnamesisk nytår (<i>Dragens år</i>)	Buddhister
2. feb.	Kyndelmisse	Prot. kristne
3. feb.	Høstfest (<i>Pongal/Makar/Sankranti</i>)	Hinduer
4. feb.	Muhammads fødselsdag (<i>Mawlid an Nabi</i>)	Muslimer
8. feb. (15.feb.)	Buddhas dødsdag (<i>Nirvana</i>)	Buddhister
19. feb.	Fastelavn	Prot. kristne
22. feb.	Askeonsdag (<i>påskefasten begynder</i>)	Prot., anglik., kat.

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis givener ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Foto: Jakob Damkjær Nielsen

Miss World Denmark

Dansk-filippiner repræsenterede Danmark ved international konkurrence: Dansk-filippinske Maya Celeste Padillo Olesen (20) repræsenterede Danmark ved Miss World 2011 i London i november, hvor hun blev nummer 32 ud af 113 deltagere.

Mayas mor er filippiner og hendes far dansker. Hun har boet i Danmark, siden hun var tre år – først i et multietnisk boligområde i Brøndby Strand og siden i Christiansfeld i Sønderjylland. Om sin deltagelse i den internationale skønhedskonkurrence siger Maya:

– Jeg var stolt og beæret over at få mulighed for at repræsentere Danmark. Jeg synes, det er rigtig godt, at jeg er halvt dansker og halvt filippiner, for Danmark er også et land, der er en blanding af etniske danskere og indvandrere. Så jeg repræsenterer det bedste fra Danmark!

Min titel som Miss World Denmark 2011 har givet mig mulighed for at skabe opmærksomhed om nogle af de ting, jeg brænder for – som fattigdomsbekæmpelse og kræftforskning. Mine forældre har været missionærer i Asien, og jeg har altid haft et stort ønske om at hjælpe andre, der er dårligere stillet end jeg selv. Det er min drøm, at alle mennesker må få et liv i værdighed.

Maya, der er nyudnævnt ambassadør for Kræftens Bekæmpelse, begynder om kort tid på en sygeplejeuddannelse. Som sygeplejerske håber hun en dag at arbejde for en international hjælpeorganisation.

Nyt om navne

Dan Ong (47) er ansat som præst i Chinese Church in Copenhagen (CCIC). Han er født i Singapore og uddannet ingeniør, inden han tog en teologisk uddannelse. Han er gift med Peggy Ong og har to sønner på 17 og 19 år.

Den internationale menighed ICC i Fredens Kirke på Østerbro har ansat sanger og korleder **Samuella Wuo-Mettle** som kirkeassistent. Samuella kommer oprindeligt fra

Liberia og er ved at færdiggøre en BA i nursing. Hun er gift med James Mettle og har to børn på 7 og 10 år.

GLÆDEN ER BLÅ

Tværkulturelt Centers efterårskonference i København i november handlede om tro, kultur og livsglæde. Over 200 danskere og nydanskere deltog i weekenden, der var arrangeret i samarbejde med blandt andet den etiopiske menighed Emmanuel.

Buschaufføren fra Burma

Burmesere vil starte menighed i København

Salai og Ah Du har en drøm. De drømmer om den dag, hvor de kristne burmesere øst for Storebælt kan mødes regelmæssigt i København i deres egen menighed, Myanmar Christian Fellowship (MCF). Der findes allerede tilsvarende menigheder i Nordjylland, Bramming og Odense, der får hjælp af tre herboende fritidspræster. De tre menigheder samler kristne burmesere fra forskellige etniske grupper og kirkeretninger. Derfor er fællessproget burmesisk til forskel fra de omkring ti chin-menigheder i Jylland, på Fyn og Bornholm, hvor sproget er chin, og hvor medlemmerne er baptister fra den burmesiske delstat Chin.

– Vi er 15-20 personer fra København, Nord- og Vestsjælland. Vi behøver ikke så megen plads. Vi er vant til at sove i vores lejlighed alle sammen. Men vi vil gerne mødes mere regelmæssigt og blive en rigtig menighed. Fordi vi har oplevet meget af det samme, forstår vi hinanden og kan støtte hinanden. Derfor leder vi efter et sted at samles, forklarer Salai, der til daglig er buschauffør i København. Hans kone Ah Du arbejder på et vaskeri.

Påskelejr

Parret kom til Danmark som FN-kvoteflygtninge i 2005. Sammen med en større gruppe burmesere blev de placeret i Varde. Året efter var de med til at starte en lille menighed i Bramming, og i 2007 blev den første MCF påskelejr afholdt. Siden er påskelejren blevet en årligt tilbagevendende begivenhed, der samler omkring 200 burmesere fra ind- og udland til gudstjenester, bibelundervisning og aktiviteter for store og små. De sidste år har lejren været holdt på et tidligere plejehjem på Nordlangeland. Til næste år håber Salai at finde et mere centralt sted på Fyn.

– Det er vigtigt for os at samles på vores eget sprog, for selv om vi taler dansk, forstår vi stadig ikke alt i kirken, forklarer Salai, der kun har gået på sprogskole i fem måneder i Varde. Siden har han haft fuldtidsarbejde. Derfor var det for et par år siden muligt for parret at flytte fra Jylland til København og købe en ejerlejlighed.

– Jeg kan godt lide en stor by. Vi vidste, at der ikke var nogen burmesisk kirke i København. Vi ville gerne starte en kirke her. Det er stadig vores vision, forklarer Salai.

Flygtede til Thailand

Den 32-årige burmeser voksede op i en kristen familie med søndagsskole og kirkegang hver søndag. Som de fleste kristne i Burma tilhørte familien et etnisk mindretal. Etniske mindretalsgrupper har længe kæmpet for at vinde flere rettigheder i det militært styrede land, der blev selvstændigt i 1948, og hvor militæret er kendt for grove overtrædelser af menneskerettighederne – herunder tortur og vilkårlig mishandling af civile. Faren døde tidligt, og da Salai var 18 år, flygtede han over grænsen til nabolandet Thailand. Han nåede ikke at færdiggøre skolen.

– Jeg havde problemer med religion og politik. Efter tre år i Nordthailand kom jeg til Bangkok, hvor jeg solgte nødder på gaden og senere fik arbejde i et bilfirma. Det var et hårdt liv. Jeg havde ingen papirer og var hele tiden bange for politiet. Senere blev jeg registreret som flygtning af UNHCR. Men jeg blev

alligevel taget og sat i fængsel. Heldigvis kendte jeg én i politiet, der hjalp mig ud. Selv om jeg altid har været kristen, var det først i Bangkok, at jeg rigtigt begyndte at kende Gud. Da var jeg 23 år. I en burmesisk kirke i Bangkok mødte jeg min kone Ah Du. Året efter blev vi gift.

Hushjælp i Bangkok

Ah Du havde boet i Bangkok siden 2001. Hun kommer fra delstaten Kachin, der grænser op til Kina i det nordlige Burma. Familien har været kristen i flere generationer, og hun husker stadig sangene og den forventningsfulde stemning i kirken, når hen ved hundrede mennesker samledes til gudstjeneste flere gange om ugen. Der var altid mange børn i kirken.

– Hjemme var vi seks søskende. Vi dyrkede ris, ananas og bananer. Vi var fattige, men der var megen glæde. For at hjælpe med at forsørge min familie besluttede jeg at

De er endnu ikke en menighed. Men de burmesiske familier, der mødes hos Salai og Ah Du i en lejlighed i Valby, drømmer om at finde en kirke eller et missionshus, hvor de kan samles en gang om måneden til bøn og bibelundervisning. Og hvor de også kan lave mad, spise sammen og overnatte. For familierne kommer fra hele Sjælland og vil gerne have god tid til socialt samvær. Selv om mange har boet i Danmark i flere år, er de stadig hinandens vigtigste netværk.

rejse til Bangkok og arbejde som hushjælp. Jeg tjente ikke meget, men jeg kunne sende penge hjem til min familie. Det var det vigtigste, fortæller Ah Du.

Kristent land

Da parret i 2005 gennem UNHCR blev udvalgt til genbosættelse i Danmark, var glæden stor.

– Vi vidste, at Danmark var et kristent land. Det første, vi kiggede efter, da vi kom til Varde, var en kirke. Det var det vigtigste i vores liv. I kirken var de meget søde, men det var rigtig svært for os. Vi talte hverken dansk eller engelsk. Men Bibelen var den samme, og vi genkendte også nogle af sangene, fortæller Salai, der glæder sig over at bo i et land, hvor de kristne højtider er offentlige helligdage.

– Her har alle fri til jul og påske. Der er ligefrem et kors i det danske flag. I skolerne i Burma skal alle bede som buddhister – også de kristne. Det kunne vi ikke lide.

Efter nogle års pause fra dansk kirkeliv er Salai og Ah Du begyndt at komme i en folkekirke i Valby. Ah Du forklarer:

– Vi savner en kirke. Vi har jo endnu ikke vores egen burmesiske kirke. I dag forstår vi mere, selv om vores danske sprog stadig ikke er så godt. Jeg vil gerne hjælpe frivilligt i kirken, hvis de kan bruge mig. Måske kan jeg besøge ældre mennesker, der er ensomme. Det har jeg stor lyst til.

BMF

God's Ambassadors i Avedøre

Afrikansk menighed inspirerer forstadssogn

Præsten hedder Samuel Kofi Adjei. Den spinkle 37-årige ghaneser startede den afrikanske menighed *God's Ambassadors* i 2006, da han havde afsluttet et bibelskoleophold i Danmark og siden taget en handels-skoleuddannelse. I hjemlandet var han præst i en af Ghanas mange hurtigt voksende karismatiske menigheder. I dag bor han i Ishøj sammen med sin kone Gertrude Ama og børnene Cassandra (4) og Alexandra (1). De sidste fem år har han arbejdet for et rengøringsfirma.

Sammen med menighedens sekretær Osborn Koli leder han den lille velorganiserede menighed, der siden starten for fem år siden er vokset til 50-60 børn og voksne, heriblandt en del yngre studerende. Osborn Koli har boet i Danmark siden 2007 og er ved at færdiggøre en mastergrad i globale studier ved Roskilde Universitet. De to mænd er nære venner og voksede op i samme kirke i Ghana. De deler den samme vision - at hjælpe afrikanere med at bevare deres kristne tro i et nyt land. For de kan se, at mange holder op med at gå i kirke, når de kommer til Danmark. Afstanden mellem dansk og afrikansk kirkeliv er ganske enkelt for stor.

Bibelskole

Om baggrunden for, at han blev præst i Danmark, fortæller Samuel Kofi Adjei:

– Jeg voksede op i en metodistkirke og vidste tidligt, at jeg skulle være præst. Efter gymnasiet tog jeg på bibelskole for at lære mere. Da jeg var blevet præst, hørte jeg gennem en ven om muligheden for at komme på bibelskole i Danmark og få mere uddannelse. Jeg var heldig og fik visum i løbet af halvanden uge. Her oplevede jeg Guds kald til at starte *God's Ambassadors*.

Han håber, at menigheden med tiden vil vokse og også tiltrække danskere.

– Danskere tænker ikke så meget på Gud og kirken i hverdagen. Vi vil gerne vise, at der er flere måder at være kirke på. Mange danskere kan godt lide vores musik. Vi prøver at involvere menigheden i gudstjenesten, så mange har opgaver og ansvar. På den måde føler de, at det er deres menighed.

Fritidspræst

I den afrikanske menighed er der ikke penge til en præsteløn. Som alle andre arbejder præsten frivilligt. De penge, der samles ind hver søndag, går først og fremmest til menighedens diakonale arbejde.

– Vi er som en stor familie, der hjælper hinanden. Ofte spiser vi sammen efter gudstjenesten, så alle får et måltid

mad. Vi har også en velfærdskomité, der hjælper dem, der mangler mad, arbejde, opholdstilladelse eller et sted at bo. Dem, der har boet her i mange år, hjælper de nyankomne.

Men vi vil også hjælpe i Afrika. Derfor har vi samlet penge ind til den danske menigheds skoleprojekt i Tanzania, fortæller Samuel Kofi Adjei.

De to ledere lægger ikke skjul på, at udfordringerne er mange i en ung menighed, hvor de fleste familier er nyetablerede og en tredjedel studerende. Derfor tager de løbende aktuelle emner op.

– I foråret holdt vi et ægte-skabsseminar for at støtte familierne, der ofte er under pres. Det næste seminar handler om karriereplanlægning. Når de unge har arbejdet her nogle år, opfordrer vi dem til at rejse tilbage til Afrika og bruge deres viden. Vi er meget privilegerede her i Danmark. Når vores børn bliver syge, kan de få medicin. De kan gå

Osborn Koli

i skole og få en uddannelse. Samfundet er meget anderledes der, hvor vi kommer fra. Men med en videregående uddannelse fra Europa har man mulighed for at få et godt job i Afrika og gøre en forskel, forklarer Osborn Koli.

Samarbejde

Samuel og Osborn lyser op i store smil, når de fortæller om samarbejdet med Avedøre Kirke og den gæstfrihed og imødekommenhed, de har mødt hos præster og menighedsråd.

– Vi føler os meget velkomne. Vi har det rigtig godt med hinanden. Hvis vi gør noget forkert, som da vi en gang glemte at låse døren og slå alarmen til, får vi det at vide med det samme. Og så gør vi det ikke igen! I sommer blev vi bedt om at synge i Byparken til en stor udendørs gudstjeneste. Der kom en masse mennesker. Kirken har også betalt for, at vi kom på et kursus for migrantpræster. Det var meget pænt af dem.

– Hver søndag beder vi for den danske menighed og for Danmark. Vi vil gerne starte et projekt, hvor danske og afrikanske familier kan besøge hinanden. Mange danskere har aldrig været i et afrikansk hjem, og mange afrikanere har aldrig besøgt en dansk familie. Til sommer kunne vi godt tænke os at spille fodbold med den danske menighed. Vi vil også invitere præsterne til at prædike hos os. Og så leder vi efter nogle unge kristne danskere, der vil hjælpe os med at undervise vores børn i kristendommen. Dansk er jo børnenes første sprog.

Sognepræst Inge Lund fra Avedøre Kirke fortæller, at den danske menighed er meget åben for at udforske muligheder for tættere samarbejde.

– Vi er lidt stolte af, at vi kan rumme en menighed, der på mange måder er så anderledes. Vi sagde ja, fordi vi tænkte, at det var en kristen menighed, der manglede et hus, og vi havde ét. Jeg tror, at vi på sigt kan få megen glæde af hinanden. Al deres energi kan gavne os gevaldigt. Selv om vi teologisk er meget forskellige, har vi meget til fælles på det menneskelige plan. Vores unge familier i sognet kunne have stor glæde af at møde nogle unge kristne afrikanere, der brænder for kristendommen.

BMF

Pastor Samuel vil gerne i kontakt med unge danskere, der vil holde søndagsskole på dansk for menighedens børn.

Fotos: BMF

Tvær- KultuRElt CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 C · 2100 Kbh. Ø · Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Giro 7707231 (korttype 01)
Netbank: Reg.nr. 9541 Kontonr. 7707231

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood

Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup

Regnskabsfører: Ilse Due

Aidskonsulent: Ravi Chandran

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Dansk Ethiopier Mission

Indre Mission · Luthersk Mission

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission

Menigheder m.fl.: Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg
Apostelkirken, København • Avedøre Kirke • Bellahøj Kirke • Bethlehemskirken, København • Bistrup Kirke • Borris Kirke • Brovst Kirke
Brønderslev Kirke • Buddingse Kirke • Christians Kirke, Århus • Christianskirken, Fredericia • Christians-kirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Eliaskirken, København • Emdrup Kirke, København • Emmauskirken, København
Englave Kirke, København • Fakse Kirke • Fjellstervang Kirke
Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke • Garnisonsskirken, København • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød
Haderslev Domsogn • Hadsund Kirke • Hannerup Kirke, Fredericia
Haraldskirken, Gladsaxe • Harrikslev-Albæk-Støvring Sogn • Hasle Kirke, Århus • Haslev Kirke • Helligåndskirken, Århus • Helligåndskirken/Natkirken, Kbh. • Hemmet Kirke • Hendriksholm Kirke, Rødovre
Herlev Kirke • Herstedøster Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-Skorringe
Pastorat • Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Houkær Kirke • Husum-vold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse
Højelse Sogn • International Church of Copenhagen • Jakobskirken, Roskilde • Jesuskirken, Valby • Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kgs. Lyngby Sogn • Kildebrønde Sogn, Greve
Kingo-Samuel sogn, København • Korsvejskirken, Kastrup • Kristrup Kirke • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Lemvig-Heldum Sogn • Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby
Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekalid
Møllevangskirken, Århus • Mårup Sogn • Nathanaels Kirke, København
Nexo Kirke • Nyvang Sogn, Kalundborg • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Præstebro Menighedspleje, Herlev
Rindum Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia • Sct. Nicolai Kirke, Aabenraa • Sct. Pauls Kirke, København • Sct. Pauls Kirke, Århus • Silkeborg Kirke • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke • Smørum Kirke • Snebjerg Kirke
Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Struer Kirke • Sundkirken, Amager • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens • Tersløse Menighedsråd • Timotheuskirken, Valby • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tveje Merløse Sogn
Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Utterslev Kirke, København • Vang Kirke, Thisted • Viby Kirke, Århus • Videbæk Pastorat • Vigerslev Kirke, Kbn. • Vildbjerg Kirke • Vind Sogn • Vindinge Sogn • Vodslov Kirke • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelses Sogn, Chr.havn
Værlose Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke, Aabybro • Ågerup Kirke • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Odense • Mødestedet - Kirkens Indvandrerarbejde
på Vesterbro • Mødested Amager

Associerede medlemmer: Bethel World Mission Church • Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark (iransk) • Church on the Rock, Valby • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • Gospel Church International, København • Harald's Asian Christian Fellowship, Søborg
Hellig Savor Ortodokse menighed, Kbh • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg • Kaleidoskop (Frelsens Hær), Kbh. • Mar Mari's Assyriske Menighed, Århus • Narrow Gate Church, København • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St. Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. konsulent i UNICEF Adnan Dahan (formand) • Tidl. lærer Aase Birk Nissen (næstformand) • Agronom Tesfu Ghebru • Sognepræst Inge With Johannesen • Arkitekt Jørgen Engell-Kofoed • Tværkulturel konsulent/hjælpepræst Daniel Ettrup Larsen • Tidl. hjemmehjælper Gurli Rasmussen • Tidl. chefkonsulent George Thomas

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel sognemedhjælper Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk
Tryk: Greentech Rotaprint A/S

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.
Næste nummer udkommer den 1. marts 2012.

JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.

Jeg/vi vil gerne modtage **Nyt på tværs**
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68 C, 2100 Kbh. Ø